

да не послушаме това свещенно и спасително призование? Може ли този свещенъ и спасителенъ гласъ днесъ особено, когато си напомнимъваме какво е било тукъ на днешниятъ дѣнь преди петъ години, да не достигнува до умътъ и сърцето ни и да не ни вдъхнува високъ и свещенъ патриотизмъ? Това е невъзможно за добриятъ Българинъ, за когото най-висшето благо трѣба да бѣде—истинското благополучие на народътъ. Когато е така, нѣка послушаме този спасителенъ гласъ и нѣка се потрудимъ да вървимъ по неговитѣ указания. Да бѣдемъ честни въ частната си дѣятелность, да бѣдемъ не по-малко честни и въ обществената си дѣятелность. Ние обичаме Народътъ си, обичаме и Господарятъ си и дълбоко сме предадени на Него. Нѣка къмъ тази любовъ и тази преданность да присѣдинимъ честность и благородство въ мислитѣ, въ стремленията, въ постѣпкитѣ и въобще — въ всичката си дѣятелность! Нѣка всѣки Българинъ, какъвто и да е той — чиновникъ ли, другъ общественъ труженикъ ли, частенъ гражданинъ ли — да се труди да бѣде човѣкъ честенъ всѣкогажъ, при най-сгодни, както и при най-несгодни обстоятелства. Трѣба, братие, дълбоко, всецѣло да усвоимъ убѣждението, че на народъ се помага само съ честна и съвѣстна дѣятелность, а низкитѣ, безчестни и фалшиви домогвания и превъзнасенія съсипватъ народи; че истински патриотинъ може да бѣде само честния човѣкъ; че свобода може да бѣде само тамъ, дѣто има честни и благородни стремления; че свободенъ човѣкъ може да бѣде само този, който е душевно свободенъ т. е. който е честенъ и благороденъ, а не робъ на страститѣ и пороцитѣ.

Този е, братие, великиятъ урокъ, който ни дава днешното наше тържество. Да помогне Всеблагий Богъ на вси-на насъ за да усвоимъ този урокъ и да насочваме своята частна и общественна дѣятелность съгласно съ неговитѣ указания!

Бато си помислимъ колко е благотворенъ за насъ този урокъ и колко много истинското благополучие на на-